

PO 21. SEJI CENTRALNEGA KOMITEJA ZKJ

Komunistom so naloge jasne

Nedavna 21. seja CK ZKJ je odraz objektivnih dolgoročnih interesov delavcev ter delovnega razreda in je naletela na širok odmev med našimi delovnimi ljudmi in občani. Nedvomno je vzbudila določen optimizem, da bomo v naslednjem obdobju učinkovitejši in uspešnejši v premagovanju stihij v naših gospodarskih tokovih, s katero se nenehno srečujemo.

V tem trenutku je naša zunanja likvidnost pod vprašajem. Stanje zadolženosti je že doseglo 24% družbenega proizvoda, maksimalno pa jo svet priznava s 25%. Tako dolgoročnih kreditov ne dobivamo več, kratkoročni pa so povezani z visokimi obrestmi (obrestna mera 20%). V takih pogojih rastejo tudi anuitete, ki so dosegle že 3% narodnega dohodka. To je tudi eden bistvenih razlogov, da je v vseh sklepih CK ZKJ izvoz postavljen kot prednostna naloga, pogojena z našo nujno, našim obstojem.

S tega vidika je 21. seja CK ZKJ izredno pomemben politični dogodek, ki so ga narekvale težke gospodarske razmere, katerih logična posledica je bila 21. seja CK ZKJ. Temu navkljub srečanje bežigradskih sekretarjev OO ZK neposredno po seji ni slučaj. Srečanje je v obliki posvetovanja organiziral komite občinske konference ZKS Bežigrad, da bi se dogovorili, kako aktivnosti, ki jih 21. seja postavlja pred člane ZK, peljati v sleherni sredini, kako jih konkretizirati in v teh dejavnostih mobilizirati najširši krog naših delovnih ljudi. Seja CK ZKJ mora postati jedro partijskopolitičnega dela in to ne le v organizaciji ZK, temveč jedro množičnega političnega delovanja celotnega instrumentarija našega političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Sekretarji OO ZK so si bili na posvetu enotni, da seja CK

mora tako ali drugače odmevati v vseh naših samoupravnih sredinah, da mora postati predmet obravnave vseh organiziranih subjektov – ne pa samo organizacije ZK. V vseh tistih sredinah, kjer odmevov in akcij za uresničevanje nalog 21. seje ne bo, pomeni, da se ali še ne zavedajo aktualnosti družbenopolitičnega trenutka, v katerem je Jugoslavija ali pa da kljub težavnim gospodarskim razmeram ignorirajo vsesplošno družbeno prizadevanja za preseganje stanja, v katerem smo se znašli.

21. seja CK ZKJ je pred slehernega komuniste naše družbe postavila vrsto zahtev in zahtev, katerih uresničevanje ne sme postati stihijsko, praktičistično iz dneva v dan, temveč mora postati dolgotrajnejša orientacija našega dela in nalog, spreminjanja navad in odgovornosti (oz. neodgovornosti), pa tudi naše mentalitete.

Kajti bitka za stabilizacijo je dolgotrajna, je polna čeri in nevarnosti, samoodpovedovanja in – nenazadnje bitka za našo drugačno obnašanje.

Namen sestavka ni ponavljati oz. prepisovati sklepe in zaključke 21. seje CK ZKJ (ti so že bili objavljeni malodane v slehernem javnem občilu), tak tudi ni bil namen posveta sekretarjev OO ZK iz bežigradske občine, temveč vzpodbuditi in nakazati smeri obravnave te seje v sleherni sredini, skozi konkretne razmere, v katerih določena sredina živi in deluje. Konkretizacija stališ in sklepov je še kako pomembna, kot tudi način pristopa k uresničevanju teh nalog.

Pri tem pa je pomembno tudi to, da komunisti poskrbijo, da problemi pridejo v vse družbenopolitične organizacije, da delavce in občane s problemi, ki jih je izpostavila 21. seja seznanijo in na vseh nivojih in v

vseh sredinah izbojujejo bitko za naše drugačno obnašanje, bitko za orientacijo, ki jo je postavila 21. CK ZKJ.

V tem cilju bo treba v najkrajšem času dopolniti oz. prilagoditi programe aktivnosti sklepom 21. seje CK ZKJ in to na vseh ravneh: od organov ZK (konference in komiteja) do osnovnih organizacij. V teh še posebej, kajti glavno bitko za uresničevanje zaključkov seje CK bodo bojevale prav te, skupaj z ostalimi delovnimi ljudmi, bitko za nove navade, obnašanja, bitko za izvoz, bitko za izboljšanje gospodarskega položaja za stabilizacijo.

Nalog, ki so pred komunisti v tem trenutku dejansko ni malo. Teža bremena je velika, s tem pa tudi odgovornost in ob vsem tem je še kako pomembno to, da se to breme porazdeli med člane, da ga ne nosijo (kot po navadi) le nekateri posamezniki. Na posvetu sekretarjev, še prej pa na seji konference in komiteja, so komunisti sprejeli program aktivnosti, ki naj služi kot orientacija pri delu. Tako nekako so razdelili svoje prvenstvene naloge:

– nadaljnje uresničevanje sprejete stabilizacijske politike;

– usposabljanje ZK za to, da bo sposobna opraviti svoje naloge in vlogo pri uresničevanju te neizogibne revolucionarne naloge;

– volitve v vse organe ZK in priprave na delegatske volitve;

– samopriskrbo III.

V zvezi s stabilizacijo moramo doseči, da bodo v vseh organizacijah pravočasno sprejeti plani za leto 1982, ki naj bodo v skladu s sprejetimi stabilizacijskimi usmeritvami in z načelom kontinuiranega planiranja, še posebno v ZK pa si morajo prizadevati, da bomo v večji meri kot doslej uresničevali izvozno usmeritev, da bo spoznanje o nujnosti te usmeritve prodrla v sleherni sredine.

Razumljivo je, da se bomo ob vseh teh in še drugih tako zastavljenih nalogah neizogibno, še hitreje in ostreje lotevali vprašanj produktivnosti dela (ob tem naj omenimo, da je še vedno živa praksa, ki z indeksi skuša prepričevati in dokazovati, da proizvodnja raste, pri čemer pozabljamo, da je to doseženo z dvigom cen, povečanjem števila zaposlenih) in vseh tistih elementov, ki prispevajo k povečani kvaliteti poslovanja, gospodarjenja in s tem konkurenčnosti na trgu – predvsem zunanjem.

Pristop mora biti konkreten. Iz načelnega obravnavanja problemov moramo preiti v konkretno obravnavo, mora pa biti tudi diferenciran, saj so v nekaterih ozd dosegli pomembne premike, v drugih pa teh premikov ni čutiti – v teh je potrebno ugotoviti in oceniti, zakaj tako. Pri tem ne gre samo za združeno delo v ožjem smislu, temveč za vse njegove dele, vključno s šolstvom, znano, kulturo in ostalimi.

Odgovornost za uresničevanje sprejetih nalog se mora zaostri mnogo temeljiteje in doslednejše v vseh sredinah in na vseh nivojih. Ob vsem tem pa je izredno pomembno za ZK, kako njene organizacije in tudi vodstva sama uveljavljajo odgovornost in realizacijo sprejete politike ZK. Ob tem vprašanju pa smo prišli na drugi, toda za vse do sedaj povedano, temeljni sklop vprašanj in problemov, ki se jih člani ZK prav v tem trenutku lotevajo (morajo lotevati!) v sleherni OO ZK in o katerih je spregovorila tudi seja konference ZKS Bežigrad.

STOJAN HRIBAR

Priznanje Mladinskemu gledališču

Čeprav najmanjše ljubljansko gledališče živi v najslabših razmerah, poleg tega pa ima najmanj redno zaposlenih igralcev, pogosto žanje pohvale in nagrade. Tako je za predstavo »Missa in a minor« s podnaslovom O rečeh države in revolucije, v kateri je režiser in scenograf Ljubljana Ristić zbral besedila Kiša, Manna, Lenina, Trockega, Zetkina, Štajnerja, Majakovskega in drugih, in v kateri so se poleg celotnega ansambla predstavili tudi nekateri študentje z Akademije, Slovensko mladinsko gledališče letos prejelo najvišje priznanje Blitfa, mednarodnega gledališkega festivala. Nagrada je še toliko pomembnejša, ker jo je letos prvič prejelo jugoslovansko gledališče. Nagrado, ki jo je izročil umetniški direktor Blitfa Jovan Čirilov, je v imenu Slovenskega mladinskega gledališča prevzela igralka Mina Jerslava.

J. P. MALAHOVSKY. Foto: IGOR ANTIČ

kultura

NA ČRNUČAH

50 let »Svobode«

Odbor za pripravo proslave petdesetletnice obstoja Črnuške Svobode poziva vse bralce, ki imajo kakršnekoli podatke o nastanku in delu Svobode pred vojno. Svoboda je bila ustanovljena v za-

četku leta 1932. Začele so slike, dokumenti, časopisni izrezki in seveda osebni spomini.

Pripravljajo tudi spominsko razstavo, če bodo zbrali dovolj gradiva.

Svoj naslov ali podatke sporočite na naslov: Terezija Valenta, Si-mončičeva 14, 61231 Črnuče. Podatke javite lahko tudi na telefon 348-161, int. 32 dopoldne ali 346-612 popoldne.

BEŽIGRAJSKI PEVSKI ZBORI (5)

V Avtoobnovi imajo dovolj posluha

Avtoobnova je ena redkih temeljnih organizacij v naši občini, ki se lahko pohvali, da je kulturo približala združenemu delu. Temeljna organizacija Avtoobnova posluje v okviru delovne organizacije Autocommerce Ljubljana. Za ustanovitev pevskega zbora v delovni organizaciji je potrebno, da imajo pevci voljo in posluh. Ravno tako pa je potrebno, da ima posluh tudi kolektiv in vodstvo delovne organizacije.

Vsega tega ni manjkalo v Avtoobnovi, ko so se pred petimi leti odločili za ustanovitev pevskega zbora. Enajst ljubiteljev lepega petja je to željo tudi uresničil. Prvi pobudnik je bil Janez Kutner, delavec Avtoobnove. Sedanji predsednik zbora je Avgust Šuligoj. Prvi in edini zborovodja je Ivan Kociper, ki se poleg te naloge žrtvuje tudi za nekaj drugih zborov. Vse notranje probleme rešujejo člani zbora sami ob vsestranski podpori delovnega kolektiva. Razen zborovodje so vsi pevci člani kolektiva Avtoobnove, doma so od Vrhnike pa vse do Gornjega grada. Poprečno sedemnajst članov tvori zbor. Glasovi so kompletni in tu nimajo problemov. Problem je pogosto menjava pevcev. Če kdo zapusti delovno organizacijo, po navadi tudi neha peti. Iskati je treba novih pevcev in zbor se mora ponovno usklajevati. Novi pevci potrebujejo več vaj in uvajanja. Normalno vadijo enkrat tedensko, če pa pred nastopi začne teči voda v grlo, so vaje pogostejše. Vadijo v prostorih Avtoobnove in so glede tega v marsičem na boljšem, kot pa zbori, o katerih smo že slišali.

Pevci Avtoobnove nastopajo v lastni temeljni organizaciji, v delovni organizaciji Autocommerce, v domači krajevni skupnosti Ivan Kavčič in tudi izven občinskih meja. Na pevskem taboru v Šentvidu so nastopili že štiri-

krat. To pomeni, da so dobili vstopnico za to srečanje že po enem letu prepevanja. Udeležujejo se vseh pevskih srečanj na ravni občine. Pisatelj Mišku Kranjcu so ob njegovi sedemdesetletnici zapeli kar na njegovem domu. Kot zanimivost naj zapišemo, da so imeli pri snemanju na televiziji tako hudo tremo, da pevci sploh niso slišali intonacije in pevovodji so se krepko tresle noge. Tremo so premagali in nastop je uspel.

in kaj si želijo pevci v Avtoobnovi? Več podmladka, živa pesem naj prodre v vse kote naše dejavnosti! Pesem oživlja, pesem pomirja in to je smisel in namen ljubiteljev petja, ki se mnogokrat iz golega idealizma trudijo, da bi okolici lahko ponudili čim več užitka ob poslušanju lepe pesmi. Slovensko narodno in tudi umetno pesem moramo gojiti in ohranjati za zanamce. Da taka dejavnost najde svoje mesto tudi med aktivnostmi v delovnem kolektivu, ne bi smelo biti nobena izjema.

Mnogim je popolnoma jasno, da sindikat organizira razne športne dejavnosti, ki so po navadi le v korist in zabavo udeležencev. Redkeje pa uspe komu v kolektivu zbrati skupino enako mislečih ljudi, ki bi bili pripravljeni žrtvovati toliko sredstev in prostega časa, da bi prepevali v zabavo sebi in drugim. So trenutki, ko pojejo pevci samo drugim v zabavo. Ko pa ugotovijo, da so poslušalce razveselili, tudi sami pridejo na svoj račun.

Plakete in priznanja, ki jih je prejel pevski zbor iz Avtoobnove, zavzemajo častno mesto v sejni sobi Avtoobnove. Tako pevci kot kolektiv so na ta priznanja ponosni. Iz tega lahko sklepamo, da bo sodelovanje v prihodnje še boljše ali kakor smemo zapisati v glasbenem jeziku: vsi bodo imeli dovolj posluha.

JOŽE ŠIMENC

KAJ TARE MLADE?

Z otrokom težko do podnajemniškega stanovanja

Tu je še brezposelnost, nedorečeno štipendiranje in še marsikaj, meni predsednica bežigradske mladine Milena Mihelič

Na programsko volilni seji republiške konference Zveze socialistične mladine Slovenije je 8. oktobra sodelovala tudi predsednica konference Zveze socialistične mladine, Milena Miheličeva.

V razpravi o družbeno ekonomskem položaju mladih je spregovorila o zaposlovanju, usmerjenem izobraževanju, štipendiranju, kadrovski politiki in stanovanjski problematiki današnje mladine. »Brezposelnost,« je poudarila Milena Miheličeva, »moramo reševati širše, družbeno. Predvsem moramo ublažiti protislovje med socialno politiko na eni strani in ekonomskimi načeli reševanja brezposelnosti na drugi.

Združena dela zato tudi ne moremo obravnavati ločeno od izobraževalnega procesa. Gre za njuno medsebojno prepletenost. Usmerjeno izobraževanje ne pomeni le prilagajanja učnovzgojnega procesa proizvodnemu, ampak predstavlja preobrazbo celotne družbene stvarnosti. Sprejem Zakona o usmerjenem izobraževanju je le začetek tega spreminjanja, ki ga morajo tehnično in organizacijsko nadaljevati predvsem temeljne organizacije združene dela s kadrovskimi načrti, usklajenimi s predvideno proizvodnjo.

Štipendiranje mladih naj še vedno temelji na kadrovski štipendiji. Pri tem pa morajo štipenditorji upoštevati poleg kakovosti študija tudi bivalne pogoje in možnost prehrane mladih, saj vse to vpliva na uspešnost dela. Probleme moramo v bodoče torej reševati celostno, z upoštevanjem kar največ dejavnikov.

Ob obravnavanju predloga osnutka odloka o podstanovalskih razmerjih smo mladi že na zboru občin Skupščine mesta Ljubljane predlagali organizirano družbeno akcijo za pomoč pri reševanju stanovanjskih vprašanj in še posebej podnajemniških razmerij mladine.

Ta dokument pa ne zajema mladih družin, ki nemalokrat prav zaradi majhnih otrok težko sklenejo podnajemniško razmerje. Prenekega mlada družina bi lahko rešila svoj stanovanjski problem tudi z obnovitvijo zapuščenih in neurejenih podstrešij, ki jih je predvsem v središču Ljubljane precej ali pa z vselitvijo v prazno stanovanje, ki ga lastnik ne uporablja.

Na koncu je Milena Miheličeva še predlagala, da bi v pripravi na XI. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije opredelili posamezne konkretne naloge in jih tako tudi lažje uresničili.

VIDA PETROVIČ